

Поезија и „дрека“ не иду заједно: Са Трга пјесника

● ОСВРТ

„НАРОДЊАЦИ“ ПРАТЕ „ТАРТИФА“

● Театар и пјесничка ријеч не подразумијевају бучну новокомпоновану народну и забавну музичку пратњу. Неки мисле (и раде) другачије

ПОСЛИЈЕ и упркос многих „али“, „зашто“, „зар“, „коме је то пало на памет“, „откуда толика средства“, „било је и потребнијих ствари“ итд., почео је фестивал „Град — театар“ и живи већ двадесет дана. Откључао је капије Старог града и отшкринио неке друге капије које воде у мало бољи друштвени, културни па и економски живот, али нас истовремено, што је неминовност свих животних школа, опоменуо ко смо, гдје смо, шта смо, односно какви не би требали да будемо.

Да не дужимо, ваља одмах рећи да сви нијесмо схватили шта и како треба да радимо, како да дамо прилог потпунијем конституисању фестивала, као најстрашешке инвестиције у побољшање квалитета туристичког производа наше општине. А и ако смо схватили, одредјелујући се за једну овакву манифестацију, нијесмо досљедни у спровођењу договореног, па се често постижу и супротни ефекти. Не треба, наиме, бити ни циник ни легитимисани противник културног препорода нашег града, па се за-

питати да ли ће бити задовољна публика која буде гледала „Хамлета“, „Ричарда III“, „Отела“, „Тартифа“, или неко друго врхунско позориште остварење уз новокомпоновану музику са тераса „Авале“ или „Могрена“? Да ли ће бити задовољна и какву ће укупну оцјену дати за те „комбиноване ужитке“? Можда ће закључити да улазница за позоришну представу укључује и упоредо слушање новокомпонованих бисера, те да за то заоста врједи нимало јефтину улазницу!

Позоришне представе почињу у 21 час, претпоноћни пјеснички сусрети у 23 часа. Знамо колико се људи тамо окупи, али би ваљало побројати и оне који због угодних „вишегласја“, „презадовољни“ одлазе раније, питајући се, између осталог, „има ли власти...“ да мало утиша те новокомпоноване умјетнике. Јер, ко је желио да слуша „Ти ми требаш роде“ и друге новокомпоноване креације и креатуре, није платио улазницу за Цитаделу да види квалитетна позоришна остварења у једном несвакидашњем амбијенту. Такође,

ко је желио да на управо промовисаном Тргу пјесника види и чује уживо Ивета Са рајлића, Душка Трифуновића, Миру Алечковић, или неку другу пјесничку величину, није очекивао нити желио такав новокомпоновани гар нирунг. Да не би заборавили одговор на питање са почетка овог пасуса, рецимо незадовољним гледаоцима који нијесу одгледали и оделушали оно за шта су одвојили вече (средства нећемо помињати), да „власти има“ и да држава још није одумрла. Ваљда ће се у то и сами увјерити.

Можда ће се неком учинити да све ово није много важно, да уопште није проблем што је музика мало бучнија. А, ко и каже да ту има неких проблема? Ствар је веома проста — ако нам је неопходна новокомпонована музика као оплемењујући фактор „Града-театра“, или ако, чак, процјењујемо да су нам „народњаци“ квалитетнији фактор туристичке понуде, рјешење је лако наћи. То је, кажу, и јефтиније.

В. М. Станишић

Програм „Града театра“ до 31. јула

ПОСЛИЈЕ представе „Тита Андроника“, која је одржана 19. јула, Љетњи фестивал „Град театар Будва 87“ зашао је у трећи дио. Двадесетог јула на Цитадели је представа „Све и ништа“, рецителке Каће Челан. Наредне ноћи је Молијеров „Мизантроп“, рађен као кореодрема од стране, Наде Кокотовић, а у главној улози наступиле, загребачка балерина Алмира Османовић. Ова представа играће се на главном тениском терену туристичког насеља „Словенска плажа“. У сриједу 22. јула је на програму „Уображени болесник“, Љубише Ристића. Ристић је остварио ову кореодрему. Присутан је страх од смрти. Од бијеле куге модерног времена, сиде. Топли базени, сауне, доктори, месари, спортске справе,

лијепе жене и трбушасте мушкарци. Гледаоци ће имати прилике да уживају. Наредне ноћи је Шекспиров „Ричард III“, поново у режији Љубише Ристића, савременог мага позоришног живота. У овој представи играју Александар Цвјетковић, Марија Опсеница и други. У петак је, још једно Шекспирово дјело: „Магбет“ у режији Златка Свибена, а у кореографији Неде Кокотовић. Наредног дана у суботу, 25. јула је „Школа за жене“ која је код нас премијерно изведена, 9. јула. У недјељу, 26. јула је Шекспиров „Хамлет“ у режији, надареног словеначког редитеља, Вита Тауфера. Наредне вечери је Шекспирова представа, моћног „Јулија Цезара“ у режији, Јапеза Пипана.

На Цитадели, 28. јула је

солистички концерт Николе Анђелића из САД. Он ће се нашој публици представити на клавиру са низ композиција, Моцарта, Баха, Чајковског, Листа и других класика.

Сљедеће вечери наступиће југословенски музички вурдеркинд, виолиниста Стефан Миленковић са Загребачким солистима. Стекао је већ свјетску славу. Свирао је у Риму, Милану, Паризу, Бечу, Барселони, Мадриду и у свим већим концертним дворанама у нашој земљи. Крвава Мери“ је 30. јула, у режији Љубише Ристића, а у кореографији, Наде Кокотовић. Ово је један драмски мјузикл о настајању и ишчезавању позоришне представе, о спољним притисцима и унутрашњим сукобима који обиљежавају данашњи

● О КАМПОВИМА ЈЕ РИЈЕЧ

Инвестирати у праве ствари

У САСТАВУ ООУР „Будва“ — Будва, је Радна јединица „Аутокампови“ која је организована са циљем обједињавања аутокампова на подручју општине и унапређења туристичке понуде.

Укупан смјештајни капацитет свих кампова износи 3.200 камперских јединица („Буљарица“, „Јаз“, „Авала“, „Вала“ и „Црвена Глава“).

Сви аутокампови су лоцирани на изузетно атрактивним мјестима. Саобраћајнице су до кампова веома добре, али, техничка опремљеност не задовољава потребе савременог кампера.

Директор РЈ „Аутокампови“ дипломирани економиста ЈАКОВ СРЗЕНТИЋ је изнио неколико опаски, о стању у аутокамповима.

— Било би неопходно изузети земљиште за аутокампове, технички их опремити и отпочети са изградњом једног савременог кампа у Буљарици, гдје постоје сви основни предуслови за нормалан рад.

Срзентић је изнио и неке економске податке који говоре о ефикасности привређивања кампова и нека поређења са хотелским капацитетима.

Трошкови у кампу су од 25 до 30 одсто. Код хотела је трошкова страна од 48 до 50 одсто. Види се, дакле, да је акумулативност код кампова више изражена. Анализе су показале да је девизни приход по раднику 48 до 50 посто већи у кампу него у хотелу. Што се тиче квалификационе структуре запослених она је тренутно много боља у хотелима него у камповима.

Јаков Срзентић, је навео примјер из Истре, гдје је употребљен хотел капацитета 480 кревета и ауто-камп II категорије капацитета 10.000 мјеста.

Књиговодствена вриједност хотела износила је 1985. године 44 милијарде динара, док је поменутог кампа била 23 милијарде, што износи 30 посто мање.

Укупан приход у хотелу је износио 3 милиона њемачких марака, (пуњен је 180 дана страним гостима, уз просјечну цијену од 38 ДМ за пуни период).

Укупан промет кампа од 10.000 мјеста са оптималном попуњеношћу 85 дана уз просјечну цијену 6 ДМ по особи дневно износи 5,1 милиона ДМ што је за 40 одсто више у односу на хотел.

— Према томе без ширег објашњења и већих анализа уз 50 одсто мањих инвестиција у кампу се постиже 40 одсто већи промет који је за 30 одсто мање оптерећен трошкови од хотела, рекао је Срзентић.

Умјесто закључка истичемо да су времена „романтичног кампа“ одавно прошла, те да данашњи кампер захтјева развијену инфраструктуру, која може задовољити све веће потребе комфорног живота у природи, као и многобројне техничке инсталације које би му биле на располагању.

„Кампинг-производ“ не може имати нити наш, нити свјетски ниво, уколико се не буде развијао у оквиру тражења корисника ових услуга.

Нажалост и Југославија, а поготово наша општина, ту пуно заостаје.

За примјер нам може послужити Француска, гдје је прије неколико година извојила 18 милиона долара намијењених пољопривреди за изградњу кампова. Слично су поступили Грчка, Шпанија и Италија, али у неком другом облику.

Неке интервенције наше државе и друштва у овом дијелу би биле потребне.

Стево ГЛЕНЦА

позоришни живот. Дакле, по свој прилици ово ће бити представа за памћење. Последње вечери јула, на програму је поново „Мизантроп“.

П.

ФИЛМСКИ РЕПЕРТОАР У ПЕТРОВЦУ

Домаћин Друштвеног дома у Петровцу, Никола Коле Грегоровић нас је упознао са радом биоскопа.

— Филмске представе се крикају са новим кино-пројектом МЕО 5Х, који је недавно купљен у Чехословачкој. Представе су ових дана релативно добро посјећене. Највише је Југословена јер је то и најјефтинији

провод. Незнатан је број странаца.

До 1. августа наши суграђани и гости моћи ће да гледају занимљив филмски програм:

Током 21, 22, и 23. јула на програму је „Истјеривач духова“, Ивана Рајтмана, 24, и 25. јула је филм „Еротски тип“ у коме наступа и југословенска глумица Марија Бакса, која је у Италији стекла славу филмске глумице, а филм је режирао — Владислав Молинс, 27, и 28. јула је „Одисеја 2010“, Питера Хајмса, а 29, и 30. јула је на програму „Послије прве љубави“ други дио, Клода Пинота. Посљедњег дана у овом мјесецу је „Нова Емануела“ са ненадмашном Силвијом Кристл, а у режији Френсиса Ђогобетија.